Q23:2.8
N10
99102

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

14 APR 1910
MADRAS.

—o—

சிந்தாமணித்தலபுராணம்.

(கத்தியரூபம்.)

—o—

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து மகாவித்துவான்

சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்ற,

———*———

திருவொற்றியூர்

இராமசாமிமுதலியாரவர்களால்,

———*———

சென்னை,

திரிபுரசுந்தரிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—o—

சௌமியவரு—மாசிமீ.

1910.

உ

சருக்க அட்டவணை.

நைமிசாரணியச் சருக்கம்.

இந்திரன்பூசித்த சருக்கம்.

திருவாசமுனிவர்பூசித்த சருக்கம்.

கெருடன்பூசித்த சருக்கம்.

தொண்டைமான்பூசித்த சருக்கம்.

சங்குகன்னன்பூசித்த சருக்கம்.

OFFICE OF THE ... 14 APR 1910 MADRAS

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தாமணித் தலபுராணம்.

விநாயகர் காப்பு.

நல்வழிபா டினைச்செய்து நாணுநந் தோத்திரிப் பார்நண்ணப் பெற்ற, வல்வினையி னைநீக்கி யவர்நாடும் வரமனைத்தும் வழங்கி ஞானச், சொல்வகையிலே நிறுத்தி மறையினி னன்மோட்ச சுகத்தில் வைக்கும், செல்வவிநா யகன்பாத பங்கயத்தை நஞ்சிரசிற் சேர்த்துக் கொள்வாம்.

நூல்.

நைமிசாரணியச் சருக்கம்.

தேவாதி தேவனாகிய தியாகராஜப் பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் திருவொற்றி யூராகிய இவ்வுத் தலத்திலே, பிரமதீர்த்தக் கரையிலே நான்முகத் தெய்வமாகிய பிரமாவானவர் ஒரு காலத்திலே தவஞ்செய் துகொண்டிருந்தனர். அப்போது சில முனிவர்கள் அவரிடம் வந்து வணங்கி எழுந்து நின்று ஐயனே!

நாங்கள் இதுவரையில் இல்லறத்திலே யிருந்து பல சிவதருமங்களைக் கிரமமாகச் செய்து வந்தோம். இனிமேல் துறவறத்தை யடைந்து சிவபெருமானை வேண்டித் தவஞ்செய்ய உத்தேசித்தோம். அதற்குரிய புண்ணியமான இடமொன்று கட்டளையிட்டருள வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டனர். அவர்களைப் பிரமா நோக்கி முனிவர்களே! சிறிது காலத்திற்கு முந்தி நீங்கள் விரும்பியபடியே சிலர் கேட்டனர். அவர்களை உலகமாதாவாகிய நமது அன்னையார் அவதரித்த இமயமலைச் சாரலிலே யுள்ள நைமிசாரண்ய வனத்திற்கு அனுப்பிவைத்துள்ளேன், அவ்விடத்திலேயே நீங்களுஞ் சென்று உங்கள் இஷ்டத்தினைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளக் கடவீர்களாக வென்றனர். அம்முனிவர்கள் அக்கட்டளையினைச் சிரமேற்கொண்டு அவ்விடம் சென்று தவஞ் செய்து வந்தனர். பலகாலத்திற்குப் பின் அவ்விடத்தில் வியாசபகவான் மாணாக்கராகிய சூதமாமுனிவர் ஒருநாள் [illegible] கூடிய முனிவர் அங்கமனைத்தும் உருத்திராட்சந் தரித்தவராய், பஞ்சாட்சர மகாமந்திரம் தியானஞ் செய்பவராய், சடைமுடி தரித்தவராய், [illegible] கமண்டலம் தாங்கினவராய் எழுந்தருளினர். [illegible]வரைக் கண்டவுடன் அவ்விடத்து முனிவர்களெல்லோரும் எழுந்திருந்து சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து கைகுவித்துப் பல உபசாரங்கள் புரிந்து சமீபத்திலிருந்துகொண்டு சொல்லுவாராயினர். புராணமனைத்துந் தேர்ந்த புண்ணிய முனிவரே! ஒருகாலத்தில் தேவரீர் ஆரணிநகரத்திலுள்ள அரியதுறை யென்னும் வரமூர்த்தித் தலத்தின் மகிமையினைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தபோது அகில லோக சரண்யனாகிய நமது சிவபெருமானின் [illegible]

மைந்தா னொன்றாகிய அகோர திருமுகத்தின் க்ஷேத்திரமாக விளங்குவது சிந்தாமணி யென்று சொல்லியிருந்தீர். அந்தத்தலத்தின் மகிமையினை விஸ்தாரமாக இப்போது கட்டளை யிட்டருள வேண்டுமென விஞ்ஞாபித்தனர். சூதமுனிவர் அங்ஙனமே யாகுகவெனக் கூறிக் கருணாநிதியாகிய கண்ணுதற் பெருமானை மனதிலே தியானஞ் செய்துகொண்டு அன்பர்களே! சிவபெருமான் ஐந்து திருமுகங்களுள் ஈசானியமுகம் சரகூடபுரம், தத்புருஷமுகம் மகாகடகபுரம், வாமதேவமுகம் ஆரணிபுரம், சத்யோசாதமுகம் வரமூர்த்திபுரம், அகோரமுகம் சிந்தாமணிபுரம், இதன் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன் அன்புடன் கேட்பீர்களாக வென்று சொல்ல ஆரம்பித்தனர்.

நைமிசாரணியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

———0———

இந்திரன் பூசித்த சருக்கம்.

சிவானுபூதிமான்களே! இராவணனுடைய வம்சத்தில் வந்த இரணசுரனென்னும் ஒருவன் சதுர்முகப்பிரமனை நோக்கி பலவருடம் தவங்கிடந்து ஆயிரஞ் சிங்கத்திற்குச் சமானமான பலமடைந்து தனக்கு ஒருவருஞ் சமானமில்லாதபடி பலதிசைகளிலுமடைந்து யாவரையும் செயித்துத் திருவொற்றியூர் என்னுந் திவ்விய தலத்திற்கு வடதிசையில் இரணவூர் என வொரு நகரையுண்டாக்கி அரசாட்சி செய்துவந்தனன். அவன் தனக்கு மேலும் மேலும் சம்பத்து உண்டாக வேண்டுமெனக் கருதி விண்ணுலகத்திலே

தேவேந்திரன் இல்லாத சமயம் பார்த்துச் சென்று இந்திரன குமாரனாகிய சயிந்தவனுடன் யுத்தஞ்செய்து அவனைத் தோற்கடித்து அவ்வுலகத்தினைக் கொள்ளையிட்டு அங்கிருந்த சிந்தாமணியினைத் திருடிக்கொண்டு வந்துவிட்டனன். சிலநாளைக்குப்பின் தேவேந்திரன் தன்னுலகடைந்து தனது சிந்தாமணியைக் காணாது மிக்க கவலையுற்றுச் சத்தியலோக மடைந்து பிரமனைக்கண்டு வணங்கித் தனது குறையைத் தெரிவித்துக்கொண்டனன். பிரமாவானவர் சிறிதுநேரம் காமதகனனாகிய கயிலையங்கடவுளைத் தியானஞ் செய்து நடந்த வரலாற்றினைத் தெரிந்துகொண்டு இந்திரனை நோக்கி ஐய! நீ யுனது உலகத்திலில்லாத நேரத்தில் இரணாசுரன் என்பவன் சென்று உன் புத்திரனுடன் யுத்தஞ்செய்து உன்னுலகைக் கொள்ளையிட்டு, உன் சிந்தாமணியைத் திருடிக்கொண்டுபோய் இர[illegible]விருந்து கொண்டிருக்கிறான். அவனுடன் போர்புரிந்து அவனைக் கொன்றாலல்லது அவன் கொடான். அங்ஙனமே செய்யக்கடவாயென்றனர். தேவேந்திரன் உண்மை தெரிந்துகொண்டு இரணாசுரனுக்கு வந்து அவனுடன் யுத்தஞ்செய்ய அழைத்தனன். இந்திரன் வந்த சங்கதி தெரிந்து சிந்தாமணியை விழுங்கிவிட்டுத் தனது சேனையுடன் வெளிவந்து, தோமரம், பிண்டிபாலம், கப்பணம், முசலம், சக்கரம், மழு, தண்டம், ஈட்டி, வேல், முசுண்டி, கவண், காஞ்சில், உலக்கை, சூலம் முதலிய ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்து இந்திரன் சேனைகளையெல்லாம் சின்னாபின்னமா[illegible] யெதிர்த்தனன். இந்திரன் கோபங்கொண்டு பெருமலைமுதலிய குலுங்க, நட்சத்திரமுதிர, சூரியசந்திரர்கலங்க, திசைகள் செவிடுபட அட்டகாசஞ் செய்து அனேகமான

பாணங்களைப் பிரயோகித்தனன். அந்தப்பாணங்களையெல்லாம் அசுரன் பலத்துண்டுகளாக்கித் தனது அஸ்திரங்களை விட்டனன். அவற்றையனைத்தையும் இந்திரன் தனது அஸ்திரங்களால் தட்டியெறிந்து அசுரனைத் தனியனாக்கினன். அப்போது அசுரன் கண்களிற் அக்கினிப் பொறிபரக்க ஒரு கத்தியை யெடுத்துக்கொண்டு ஓடிவந்து இந்திரன் சிரசை வெட்ட ஆரம்பித்தனன். தேவேந்திரன் தனது வச்சிராயுதத்தால் அக்கத்தியைத் தட்டி வெகுதூரத்தி லெறிந்துவிட்டு அசுரன் கண்டத்தைப் பிளந்தவுடன் சிந்தாமணி வெளிப்பட்ட அதை யெடுத்துக்கொண்டு சந்தோஷித்தனன். அசுரன் கத்தி விழுந்த இடம் கத்திவாக்கமென வழங்கலாயிற்று. அவ்வசுரன் பிரமாவின்வமிசத்தில் வந்த இராவணனுடைய மரபினனாகையால், அவனே பிரமகத்தி வடிவினனாகி இந்திரனைப் பின்றொடர்ந்து உபத்திரவஞ் செய்ய வாரம்பித்தனன். அதுகண்டு இந்திரன் பயந்து ஒன்றுந் தோன்றாதவனாகிச் சிறிதுநேரஞ் சிந்தித்துத் திருவொற்றியூரினை யடைந்து அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த உரோமசமுனிவரைக் கண்டு தனது துன்பத்தினைச் சொல்லினன். முனிவர் இந்திரனை நோக்கி ஐய! உனக்குண்டான இந்தப் பிரமகத்தி சிவலிங்கபூசையாலன்றி மாறாது. ஆகையால் கிழக்குச் சமுத்திரத்திற்கும் ஆரணிநதிக்கும் இடையில், இத்திருவொற்றியூரினுக்கு வடக்கே ஒன்றரையோசனை தூரத்தில், திருப்பாலவனத்திற்குத் தென்கிழக்கில் அரையோசனைத் தூரத்திலுள்ள ஒரு இடத்தில் ஒரு சிவலிங்கப் பெருமானைப் பிரதிஷ்டித்துப் பூசைசெய்து உன் பிரமகத்தியை யொழித்துக்கொள்ளக் கடவாயென்றனர். அதற்குத்

தேவேந்திரன் இசைந்து அங்ஙனமே செல்லுகையில் வழியிலே ஒரு அரசமரத்தடியிலிருந்துகொண்டு போகும் வழியை ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் அம்மரத்தடியிலிருந்த செல்வவிநாயகர் ஒரு பிராமண கோலங்கொண்டு எதிரிலே வந்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் இடத்தைக் குறிப்பித்துவிட்டு மறைந்துவிட்டனர். வந்த பிராமணர் விநாயகப் பெருமான் என்றெண்ணி அவ்விடத்தில் முதலில் செல்வவிநாயகரை எழுந்தருளச்செய்து சிவகாமவல்லி சமேதனாகச் சிவலிங்கப் பெருமானைத் தாபித்துச் சமீபத்தில் ஒரு தீர்த்தமுண்டாக்கிப் பலநாள் பூசை செய்து வந்தனன். தனக்கு வழிகாட்டிய செல்வ விநாயகர் இருக்கும் இடத்திற்குக்காட்டுப்பள்ளி [illegible] பெயர்வைத்தனன். ஒருநாள் அந்தச் சிவலிங்கத்தினின்றும் சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய சிவபெருமான் [illegible] பார்வதியாருடனே, இடபவாகனரூடராய் [illegible] சதுர்புஜ காளகண்ட திரிநேத்ரதாரியாய் வெளிவந்து இந்திரனே! உனக்குவேண்டிய வரங்களைக் [illegible] யென்றனர். தேவேந்திரன் சுவாமியைத் தரிசித்தவுடன் அடியற்ற பனைபோலக் கீழேவிழுந்து எழுந்து அடியேனை யாட்கொள்ள வந்த கருணையே! [illegible] எனக்கு வேண்டிய வரம் யாதெனில் [illegible] திருவருளே கிடைக்கவேண்டும் யான் இவ்விடத்தில் பிரதிஷ்டித்த சிவலிங்கப் பெருமானுக்குச் [illegible] நாதர் என்றும், இவ்வூருக்குச் சிந்தாமணி [illegible] யும், நானெடுத்த கிணற்றினுக்கு இந்திர [illegible] மும் வழங்கவேண்டும். இந்தத்தீர்த்தத்தில் [illegible] செய்யின் குஷ்டம், பிரமேயம், குன்மம், [illegible] சம், சுவாசம், மகோதரம், சூலை, பித்தம், [illegible]

லை, கபம், ஜன்னி, விஷம், சுரமுதலிய நோயனைத்தும் நீங்கவேண்டும். அன்றியும் இடாகினி சாகினி, பூதம், பேய் முதலிய துஷ்ட கிரகங்கள் தொலையவேண்டும். அன்றியும் புத்திர பௌத்திர களத்திராதியருடன் செல்வவந்தர்களாக வாழ்ந்து மறுமையிலே தேவரீர் திருவடிநிழலை யடையவேண்டும். தேவரீரைத்தரிசிக்க இவ்விடம் வரும் அடியார்களியாவருக்கும் புண்ணிய முண்டாகவேண்டும். இத்தலத்தில் ஒரு அடியார்க்கு அன்னமிட்டால் ஆயிர மடியார்க் கன்னமிட்ட பலனுண்டாகவேண்டும். இவ்வாலயத்தைக் கட்டுவோர்கட்கும், புதுப்பிப்போர்க்கும் இம்மையில் ஏராளமான ஐஸ்வரியம் தந்து மறுமையில் சிவபதவி தந்தருளவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டனன். அங்ஙனமே யுண்டாகக் கடவதாகவெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளிச் சுவாமி மறைந்தருளினர் தேவேந்திரன் சிந்தாமணியிலேயே சிலகாலஞ் சிவலிங்கபூசை செய்துகொண்டிருந்து தனது பொன்னுலகடைந்து வாழ்ந்தனன்.

இந்திரன் பூசித்த சருக்க முற்றியது.

—o—

துருவாச முனிவர் பூசித்த சருக்கம்.

சிவாநந்தச் செல்வர்களே! துருவாச முனிவர் ஒரு காலத்தில் சிவத்தலயாத்திரை செய்து வருகையில் கங்கை நதிதீரத்திலுள்ள காசித்தலஞ் சென்று விசுவநாதரைப் பூசித்துத் தோத்தரித்துக் கொண்டிருக்கையில் விசுவேசர் திருவடியிலிருந்து ஒரு சண்பக மலர் இவர் கரத்தில் வந்து விழுந்தது. உடனே அக்

னைத் தாங்கி இரண்டு கண்களிலும் ஒற்றிக்கொண்டு
சிரசின்மேல் வைத்து ஆனந்தக் கூத்தாடி விடைபெற்
றுத் தெய்வலோகஞ் சென்றனர். அச்சமயத்தில் தே
[illegible]திரன் இந்திராணியுடன் வெள்ளை யானையின்மே
லேறிக்கொண்டு தேவர்கள் புடைசூழ, அரம்பையாதி
யர் நடனமியற்ற, அகத்தியாதி முனிவர்கள் வாழ்த்த,
கந்தருவர் நாரதர் வீணைமீட்ட இயக்கர் கற்பகமல
ரைச் சிந்தப் பெரும் ஆடம்பரத்துடன் பவனிவந்து
கொண்டிருந்தனன். இதனைநோக்கித் துருவாச முனி
வர் தனது [illegible]த்திலிருந்த சண்பகமலரை இந்திரனுக்கு
ஆசிர்வாதம் செய்து நீட்டினர். இந்திரன் தனது கரத்
திலிருந்த வச்சிராயுதத்தால் ஏந்தி யானையின் பிடரி
யின்மேல் வைத்தனன். உடனே யானை தனது துதிக்
கையாலெடுத்துக் காலின் கீழிட்டு மிதித்துவிட்டது.
துருவாசர் கண்டு அடா தேவேந்திரனே! உனக்கு
இப்போது கிடைத்துள்ள அபாரமான செல்வம் பூர்
வசென்மத்தில் செய்த சிவபூசையின் பலனென்பதை
மறந்தாய். உனக்கு முன் இந்த லோகத்தை [illegible]
யோ இந்திரராண்டிருக்கின்றனர். உனக்குப்பின் எத்
தனையோபே ராளப்போகின்றனர். நீ சிறிதுகாலமே
[illegible]ருவாய் இவையனைத்தையு மாலோசித்த[illegible]யில்லை.
அகிலலோக நாயகனாகிய சிவபெருமான் திருமேனி
[illegible]த்த மலரை நான் கொடுக்க அதை யன்புடன் வாங்
கிச் சிரசில் வைத்தாயில்லை. சிவாபராதத்தை விளைத்
தனை யாகையால் உனது யானை காட்டானையாகக் கட
வது. உன் சிரசானது ஒரு சித்தவிரனாற் இழுபண்டு
போகக் கடவது எனச் சபித்துவிட்டனர். இந்திரன்
திடுக்கிட்டுப் பயந்து கீழே விழுந்து நமஸ்காரஞ் செய்து
வணங்கி விமோசனம் கேட்க முனிவர் மனமிரங்கி இந்

4 APR 191[illegible]

திரனே! நீ துவாந்தசாந்தத் தலமாகிய [illegible]
யடைந்தால் நினது சாபம் போய்விடுமெனக் கூறித்
தான் திரும்பி வருகையில் மார்க்கண்டேய முனிவ
ரைக் கண்டு நடந்த வரலாற்றினைக் கூறிச் சிவ[illegible]ரா
தியத்தினைத் தகாதவனிடத்தில் கொடுத்ததனால் என
க்கு நேர்ந்த அபராதத்திற்கு என்செய்யக்கடவ
தென்றனர். மறலியைச் செயித்த மார்க்கண்டேயர்
துருவாசரை நோக்கி ஐய! சிவபூசையில் கிடைத்த
புஷ்பத்தைப் போற்றி நீயே பூசியாமல் செல்வமாகிய
போகத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கும் ஒருவனிடம் கொடுத்
துப் பழி சுமந்துகொண்டாய் அது தீருதற்கு அத்
தகைய சண்பகவனமென்று உண்டாக்கி அப்புட்பங்
களைக் கொண்டு சிவலிங்க பூசை செய்து வருவை
யானால் புனிதமடைவாய் அதற்குரிய திவ்வியதலம்
உலகின்கண்ணே மிகப்பிரசித்தமாய், அடுத்தவர்கட்
கெல்லாம் அனேக வரங்களைக் கொடுப்பதாய், இந்திரன்
பூசித்ததாயிருப்பது சிந்தாமணித்தலம். அவ்விடம்செ
ல்லுவா யென்றனர். அதனைக்கேட்ட துருவாசர்உட
னே பிரயாணப்பட்டுப் பல தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்
துகொண்டே காட்டூர் எனவழங்கும் இராஜராஜேந்தி
ரபுரத்தில் வாலியாற் பூசிக்கபெற்ற திருவாலீச்சுரத்தில்
வணங்கிக் கொண்டு கிழக்கே சென்று சிந்தாமணியை
யடைந்து சிந்தாமணி நாதர் ஆலயத்திற்கு [illegible]
சண்பகப் பூந்தோட்டம் வைத்து அத்தோட்டத்தின்
மத்தியில் தன் பெயரால் துருவாச தீர்த்த முண்டா
க்கி அதில் ஸ்நானஞ் செய்து விபூதி ருத்திராட்சம்
பூண்டு பஞ்சாட்சரத்துடன் அப்பூந்தோட்டத்தில்பூ
பிக்கும் சண்பக[illegible] கொண்டு [illegible]தினம் சிந்த
மணி நாதரைப் பூசை[illegible] கொண்டுவர [illegible] ந

அச்சிவலிங்கத்தினின்றும் பெருங்கருணை வள்ளலாகிய சிவபெருமான் வெளிவந்து துருவாசமுனியே! நினது ஆசையால் மகிழ்ந்தோம் நீர்செய்த பிழையை மன்னித் தருளினோம். நீ சுகமாகச் சென்று தவஞ் செய்து கொண்டிருக்கக் கடவாயெனக்கூறி மறைந்தருளினர். முனிவர் விடைபெற்றுத் தனது தபோவனம் சென்று சுகமாக வாழ்ந்து வந்தனர்.

துருவாசர் பூசித்த சருக்க முற்றிற்று.

—o—

கருடன் பூசித்த சருக்கம்.

சிவபத்தசிரோமணிகளே! விஷ்ணுவானவர் ஒரு காலத்தில் தனது கருடவாகனத்தின்மேலேறிக்கொண்டு மகா கைலாயத்திற்குச் சென்று கருடனை விட்டிறங்கி நந்தியம்பெருமானிடத்தில் விடை பெற்றுக் கோயிலுள்ளே அனந்தகல்யாணகுண பரிபூரணனாகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்து நமஸ்காரம் செய்து பலவாறு தோத்திரஞ் செய்து நிற்க; அப்பெருமான் கட்டளையின்படி சமீபத்திலிருந்து நெடுநேரம் வார்த்தையாடிக்கொண்டிருக்கையில், அச்சமயத்தில் கருடனானவன் தனக்கு முன்னேயிருந்த நந்தியம்பெருமானை நோக்கி நந்தியே நீ எப்போதும் படுத்த வண்ணமே யிருக்கின்றாய். எனது தலைவனாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியைத் தாங்கிக்கொண்டு அதிவேகமாக நான் செல்வது போல உன்னால் முடியுமா? நீ எப்போதும் மந்தகதியினையே யாய் [illegible] பலவாறு ஏளனம் செய்துகொண்டிருந்த [illegible] கேட்டு

நந்தியானவர் கருடனுக்கு நேரே திரும்பி நெடுநேரம் பெருமூச்சுவிட ஆரம்பித்தனர். அம்மூச்சியில் கருடன் சிக்கிக்கொண்டு மூச்சுவிடும் போது ஆயிரம் யோஜனை தூரம் போகிறதும், மூச்சினை யிழுக்கும் போது ஆயிரம் யோஜனை வருகிறதுமாகப் பிரசண்ட வாயுவில் துரும்பொன்று அகப்பட்டதுபோல அலைந்து, மொத்துண்டு, இறகுகளெல்லாம் சிதர்ந்து, இரக்கையொடிந்து, கால்கள் முறிந்து, தலைவளைந்து, மிக நொந்து, அலரிப்பெருங் கூச்சலிட்டு, அரிகரி! கேசவா! மாதவா! கோவிந்தா! அபயம்! அபயம்! அடியேனைக் காத்தருளும் என்று புலம்ப, விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் கேட்டு ஓடிவந்து நந்தியம்பெருமானைப் பணிந்து பல உபசாரவார்த்தைகளைக்கூறி மூச்சினை யடக்கச் செய்து கருடனை மீட்டுக்கொண்டு தனது கரங்களாற் றடவித் தேற்றி அழைத்துக் கொண்டு வைகுண்டஞ் சென்றனர். அது முதல் கருடன் தன்து கருவமடங்கி மிக்க வியசனத்துடனிருந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு நாள் விஷ்ணுவானவர் கருடன்முகம் நோக்கி ஏ! கருடனே? நீ முகஞ் சோர்ந்து இருப்பதற்குக் காரணமென்னவெனத் தெரியாதவர் போலக் கேட்க, ஐயனே! நானறியாமையினாலே, நந்தியம்பெருமானை அவமதித்துடைந்து அதிக பாவத்தை யேற்றுக் கொண்டேன். அது தீர்க்கும் வகையறியேன் என்றது. விஷ்ணுவானவர்கேட்டு அன்ப! நீசெய்துகொண்ட சிவாபராதம் நீங்கும்வகை யொன்றுளது. அது எம்பெருமான் சிவலிங்கப்பூசையாலல்லதுமாறாது. அப்பூசைக்குரிய தலம் சொல்லுவேன் கேட்பாயாக. இந்திரன், துருவாசர் முதலியோர் பூசை செய்து பேறுபெற்ற சிந்தாமணித் தலமொன்றுளது. அவ்விடத்திற் சென்று உன்னாலியன்ற

நினைப் போக்கிக்கொள்ளக் கடவாயென்றனர். அதைக் கேட்ட கருடன் உடனே விரைவாகப் பறந்து சிந்தாமணியையடைந்து சிந்தாமணிநாதர் ஆலயத்திற்குக் கிழக்கே தன் பெயரால் கருடதீர்த்தமென்று ஒரு குட்டமு முண்டுபண்ணி அதில்ஸ்நானஞ்செய்து தெப்பக்குளத்துச்சிவலிங்கப் பெருமானைப்பூசித்துத் தடாகக்கரையி லுள்ள அரசமரத்தடியில் சிவத்தியானஞ் செய்து கொண்டிருந்தது. ஒருநாள் கருடனே! உன் பாவமானது உன்னை விட்டொழிந்தது. நீ கைலாசவைகுண்டம் போகக் கடவாயென ஆகாயத்தில் அசரீரியுண்டாயது. அதுகேட்ட கருடன் ஆனந்தங்கொண்டு ஆலயத்தில் பிரவேசித்துச் சிந்தாமணி நாதரிடத்தில் விடைபெற்றுத் தன்னுலகடைந்து சுகமாக வாழ்ந்து வந்தது.

கருடன் பூசித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

—o—

தொண்டைமான் பூசித்த சருக்கம்.

சிவாக்கிரயோகிகளே! வேதவிருட்சமாகிய பரவதேவியில் இராஜராஜேஸ்வரியாகிய காமாட்சியம்மை சமேதராய் ஏகாம்பரநாதர் எழுந்தருளியிருக்குங் காஞ்சிமா நகரத்தினைத் தொண்டைமான் என்னும் அரசன் அரசாட்சி செய்து வந்தனன். இவன் மன்மதனுக்கு ஒப்பான அழகினையுடையவன். ஆதிசேடனையொத்த அறிவினையுடையவன். மேகத்தையொத்த கொடையாளன். பூமிதேவியை நிகராகப் பொறுமையுள்ளான். சத்தியவசனம், ஆசாரம், சன்மார்க்கமுடையவன், மனுநீதி தவறாமல் இராச்சியபாரம் பண்ணு

பவன். சிவனடியார்களைச் சிவமாகப்பாவிப்பவன். விபூதி உருத்திராட்சங்களையே பெருஞ்சாதனமாகக் கொண்டவன். விஜயத்தினையே மாலையாகத்தரித்தவன். கற்பில் அருந்ததியையொத்த மனைவியையுடையவன், இத்தகைய அரியகுணங்களெல்லாம் வாய்க்கப் பெற்றுக் குபேரனுக்குச் சமானமாக வாழ்ந்தும் ஒரு அருமையான புத்திரனில்லாது மிகவருத்தமடைந்து தன்சபைக்குவந்த சில பெரியோர்களிடம் தன் கருத்தை வெளியிட்டனன். அப்பெரியோர் இராஜனைநோக்கி ஐயனே! தாங்கள் தயைசெய்து தங்கள் மனைவியுடன் சிவத்தல யாத்திரை செய்து வருவீர்களானால் புத்திரப்பேறுண்டாமெனக்கூறினர். அவ்வார்த்தைக் கிசைந்து தனது இராச்சியத்தை மந்திரியினிடம் ஒப்புவித்துத் தான் தனது மனைவியுடன் காசித்தலஞ் சென்று விசுவேசுரரை வணங்கிக் கங்கை, யமுனை, கோதாவரி, கிருஷ்ணை, துங்கபத்திரை முதலிய நதிகளிற் படிந்து தென்தேயநோக்கிப் பருப்பதம், காளத்தி முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துப் பவழவனத்திற்குச் சமீபமாகத் தங்கியிருக்கையில் அன்றிரவு அரசன் கனவில் ஒரு சிவனடியார் எழுந்தருளி இராஜனே! இவ்விடத்திற்கு அரையோஜனை தூரத்தில் உள்ள சிந்தாமணிநாதனுக்கு வேண்டிய திருப்பணிகளைப் பூர்த்திசெய்குவாயேல் உன்மனோபீஷ்டம் பூர்த்தியாகுமென்று சொல்லிமறைந்தனர். அரசன் உடனே எழுந்து தனது அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு தனது சமீபத்திலிருந்த ஆள்களையழைப்பித்துச் சிந்தாமணிநாதர் ஆலயம் எங்குள்ளது விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டுவரும்படி ஏவினன். அவர்கள் சென்று தேடிக்கண்டு பிடித்துவந்து சொல்லினர்.

அரசன் உடனே பிரயாணப்பட்டு அவ்விடம் வந்து சிந்தாமணிநாதனைத் தரிசித்து, இந்திர தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விநாயகண்டிகை ஈண்டு அருவாசஞ் பூங்கோட்டத்தில் சண்பகமலரெடுத்துச் சிவலிங்கார்ச்சனை செய்துகொண்டிருந்து சிந்தாமணி நாதனுக்கு ஆலயமுண்டாக்கி நித்திய நைமித்திய திருவிழா நடத்தி பிரமோற்சவம் கொண்டாடிப் பூசைக்கு முட்டுப்படாதபடி சிலபூமிகளைத் தானஞ்செய்து வாழ்ந்து வந்தனன். இவ்வாறாக்கெல்லாம் அரசன் பத்தினியாகிய எழில்மானென்னுங் கற்பம்வாய்ந்து ஒருசுபதினத்தில் ஒரு புத்திரனைப் பெற்றனள். அரசனும் அளவிலாத ஆனந்தமடைந்து கோதானம், பூதானம், சுவர்ண தானம் முதலியசெய்து சிந்தாமணிநாதனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்து, கொண்டாடித் தனது புத்திரனுக்குச் சிந்தாமணித்தொண்டைமான் எனப் பெயரிட்டு வளர்த்துப் பலவருடம்வரையில் அவ்வாலயத்திலேயே தன் மனைவியுடன் தொண்டு செய்துகொண்டிருந்து தங்களிருவரைப்போல இரண்டு கற்சிலைகள் ஆலயத்தில் பிரதிட்டித்து, பலதேயத்துக் கப்பல்வியாபாரிகள் வந்து இத்தலத்திலிறங்கி வர்த்தகஞ் செய்யும்பொருட்டுச் சமுத்திரக்கரையில் ஒருதுறை ஏற்படுத்தி அதற்குத் திருப்பகவன் துறையென்று பெயரிட்டு [illegible] கரையடைந்து வருடத்தில் ஒருமுறை இத்தலத்திற்குத் தனது குடும்பத்துடன்வந்து [illegible] பின்னர் இராச்சியத்தினைத்தன் புத்திரன் [illegible] பூசித்துவிட்டுச் சிந்தாமணியடைந்து [illegible] தவஞ்செய்து கொண்டிருந்து சிவசாயுச்சியம் பெற்றனன்.

தொண்டைமான் பூசித்தசருக்க முற்றிற்று.

சங்ககன்னன் பூசித்த சருக்கம்.

சிவபுஞ்சாக்கிர நாவினர்களே! சோளவ தேசத்துக் காட்டிலே சங்ககன்னனென்ன வேடுவனொருவ னிருந்தான். இவன் பாவமனைத்துமோருருவாகி யிருப்பவன். கொலைசெய்வதற்கஞ்சாதவன். பஞ்சமாபாதகங்களையும் செய்பவன். அவ்வழியே காசியாத்திரைசெய்துகொண்டு இராமேசுரம் போகிறவர்களை யெல்லாம் வழிமறித்து அடித்து அவர்கள் பொருள்களை யெல்லாம் பறித்துக்கொண்டு ஓடிப்போவான். இங்ஙனம் வாழ்ந்துவருகையில் தானொன்று ஆலோசிக்கத் தொடங்கினான். அதாவது தானுமொரு சந்நியாசிவேடங் கொண்டால் யாத்திரைசாரிகளுடன் கூடிக்கொண்டு போய்ச் சமயம்வாய்த்த விடத்தில் அவர்களைத் தனித்த இடத்திற்கொன்று அவர்கள் திரவியங்களைக் கவர்ந்துகொள்ளலாமெனத் தீர்மானித்துத் தான் விபூதியினைத் தேகமெல்லாம் பூசிக்கொண்டு உருத்திராக்ஷம் பூண்டு ஒரு காவடியைத் தோளின்மேல்வைத்து மற்றவர்களுடன் யாத்திரைசெய்ய ஆரம்பித்துப் பல தலங்களில் பற்பல பொருள்களைக் கொள்ளையடித்துக்கொண்டே வந்தான். இவன் அனேகமான திவ்விய தலங்களிலுள்ள சிவாலயங்களிலிருக்கும் ஆபரணங்களையுந் திருடிக்கொண்டுவந்தான். இவர் சிந்தாமணித் தரிசிக்கவந்தவர்களுடன் பின்றொடர்ந்து அவ்வூருக்கு வந்துசேர்ந்து ஆலயத்திற் பிரவேசித்துச் சுவாமியைத் தரிசித்து விக்கிரகங்கள்மேல் சாத்தியிருக்கும் அனேகமான திவ்விய விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களை யெல்லாம் ஏகமாகப் பார்த்துக் கொண்டான்.

அவன் மற்றையவருடன் வேறுதலங்கட்குப் போகாமல் அங்கேயே தங்கி ஒருநாளிரவு நடுசாமத்திலேயெழுந்து தந்திரமாய்க் கோயிலுள் பிரவேசித்துச் சுவாமியின்மீதும் சிவகாமியம்மன்மீதும் இருந்த நகைகளையெல்லாம் கழற்றிக்கொண்டான். பொக்கிஷத்தில் தொண்டைமான் வைத்திருந்த அனேகமான இரத்தினங்களையும், பொன்னையும், பீதாம்பரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டான். இவற்றையெல்லா மூட்டையாகக் கட்டித் தலைமேல்வைத்து மதிலேறி வெளியில் குதித்தான். உடனே இரண்டுகண்களும் மறைந்துவிட்டன. பின்னர் வழிதெரியாமல் அங்குமிங்குமோடி யலைகையில் மூட்டையினைக் கோயிலிலேயே வைத்துவிட்டுக் கைகளினாலே தடவிக்கொண்டே வெளியிற் போகப் பிரயத்தனப்படுகையில் முடியாது உள்மதிலோரமாய்ப் போகையில் அவ்விடத்திருந்த இந்திர தீர்த்தத்தில் வீழ்ந்துவிட்டான். அக்கணத்தில் மூழ்கிச் [illegible] நேரந் தத்தளித்து மெள்ளமெள்ள மேலேயேறி வருகையில் இரண்டு கண்களும் நன்றாய் விளங்கின. இவன் ஆச்சரியமடைந்து உடனே மூட்டையை யெடுத்துக்கொண்டு கோயிலுட் பிரவேசித்துப் பழையபடி ஆபரணங்களைச் சுவாமியின்மீதும் அம்மன்மீதும் சாத்திவிட்டு மற்றைய வெல்லாத் திரவியங்களையும் பொக்கிஷத்தில் வைத்து, சிந்தாமணி நாதரின் மகிமையினையும் இந்திர தீர்த்தத்தின் பெருமையினையும் எண்ணி எண்ணி ஆனந்தமுற்றுப் பயமடைந்து இதுவரையில் திருடி அவன் சம்பாதித்த எல்லாத் திரவியங்களும் சிந்தாமணிநாதனுக்கே என்று தீர்மானித்துப் பொழுது விடிந்தவுடன் செல்வவிநாயகருக்கும், சிந்தாமணி நாதருக்கும், சிவகாமவல்லிக்கும், மகாபிஷேகம் செய்

வித்து, அனேகமான ஆபரணங்களைச் சாத்தி, சோடசோபசார அலங்காரதீபாராதனை நிறைவேற்றிப் பிரதிதினம் பூசை செய்துகொண்டிருந்து, அக்கோயில் அருச்சகருக்கும் வேண்டும் பொருளையீந்து, அவருக்குப் பெரியவீடொன்று கட்டிக்கொடுத்துப் பிராமண அக்கிரகாரமேற்படுத்தி, வேதபாராயணசாலையுண்டாக்கி, சத்திரங்களும், தண்ணீர்பந்தருங்கட்டி, சோலைகளை வளர்த்து, துருவாச தீர்த்தத்தையும், கருடதீர்த்தத்தையும் புதுக்கி, அனேக நன்செய்நிலங்களை வாங்கிச் சுவாமிக்குத் தத்தஞ்செய்து சண்பகப் புட்பத்தோட்டத்தை விருத்திசெய்து கருடதீர்த்தக் கரையிலுள்ள அரசமரத்தடியிலே பலருடன் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தான். ஒருநாள் யமபடர்கள் அவனைக்கொண்டுபோகச்சமீபிக்கையில் அவன் தவாக்கினியைத் தாங்கமாட்டாமல் பயந்து நடுங்கி யமலோகஞ்சென்று தங்கள் தலைவனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். நமன் கோரவேஷங்கொண்டு தானே நேரில்வந்து சங்ககன்னனை நெருங்கி வெரு அட்டகாசத்துடன் பாசம் வீசும்போது சங்ககன்னன் சிந்தாமணிநாதா என்றலறிக் கூப்பிட்டு அரசமரத்திலொரு இலையைப் பறித்து இயமன்மீது வீச அவன் தேகமுழுவது மெரிந்து அதிகத் துன்பத்தினை யடைந்தனன். சங்ககன்னன் கோயிலுட் பிரவேசித்துச் சிந்தாமணிநாதர் சந்நிதானத்திலிருந்து பலவாறு தோத்தரிக்க சிவலிங்கப் பெருமானிடம் ஒரு ஜோதியுண்டாக அதிலவன் மறைந்தருளினன், பின்பு இயமன் இவ்வனைத்துங் கண்டு பயந்து கருடதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தனது வெப்பம் அகலப்பெற்றுச் சிந்தாமணிநாதரைப் பணிந்து தான் [illegible] செய்த அபரா

தந்தை மன்னிக்கும்படி மிகவேண்டிக்கொண்டு தன் இலகடைந்தனன்.

சங்ககன்னன்பூசித்தசருக்க முற்றியது.

—o—

நிருதி பூசித்த சருக்கம்.

சிவபாதவிருதயர்களே! முன்னொருகாலத்தில் நிருதியென்பவன் பாதாளலோகத்தில் ஒரு யாகஞ் செய்யவேண்டுமென உத்தேசித்து அந்த யாகத்தை நிறைவேற்றுதற்கு தக்கவைதிக பிராமணோத்தமர் எத்தலத்தி லிருக்கிறாரென உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தலங்களையும் விசாரித்து வருகையில் சிந்தாமணித் தலத்திலுள்ள பிராமணரொருவர் சகலசாஸ்திர பாரங்கதராய், வேதவித்துவராய், அதிக சிவபூசையுடையவராய், சிவயோகநிஷ்டாபரராய் இருப்பதைத்தெரிந்து அவரை யழைத்து வரும்படி சிலரை யேவினன். அவர்கள் பூமியில் வந்து அவரை யழைக்க அவர் சிந்தாமணி நாதரைப் பிரிந்து தான் பாதாள லோகத்திற்கு வருவதில்லையென மறுத்து விட்டனர், நிருதி கேட்டு வியசனமடைந்து ஒன்றுந் தோன்றாதவனாகி வெகுநேரமாலோசித்து ஒரு தந்திரங் கருதித் தான் ஒரு பிராமணவேடங்கொண்டு உலகில்வந்து இராஜராஜேந்திரன் அரசாட்சி செய்து கொண்டிருக்கும் மாநகரமடைந்து அவ்வரசனைக்கண்டு மகாராஜாவே! ஒரு தர்க்கசாஸ்திரி என்னிலும் வல்லவர்கள் இவ்வுலகில் யாருமில்லை. என்னோடு வாதம் புரிந்து தோற்றுப் போகிறவர்களை யெல்லாம் சமுத்திரத்தில் தள்ளிவிட்டுக்

கொண்டிருக்கிறேன், சிந்தாமணித் தலத்தில் உன்னரசாட்சியிலுள்ள வித்துவான்களிலொரு பிராமணரிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு இவ்விடம் வந்தேனென்றான், அரசன் கேட்டு நல்லது அப்படியே யாகட்டுமெனச் சொல்லிச் சிந்தாமணித் தலத்திலிருக்கும் பிராமணோத்தமரை யழைத்துவரச் சொல்லி அத்தார்க்கிகனுடன் வாதஞ் செய்யும்படி யேவினன். அப்பிராமணருடன் எட்டுநாள் வாதம் புரிந்துந் தோல்வியடையாதிருப்பதை நிருதி தெரிந்து தனது தெய்வத் தன்மையால் அவரை மயக்கிப் பிரமை யுண்டாக்கிச் செயித்துவிட்டனன். உடனே இராஜராஜேந்திரன் அப்பிராமணரைச் சிந்தாமணித்தலத்தினை யடுத்த பஃவன் துறைக் கடலில் தள்ளிவிடச் செய்தனன். அப்பிராமணர் கடலில் விழுந்தவுடனே நிருதி அவரை பாதாள லோகத்தி லழைத்துக் கொண்டுபோய்த் தனது யாகத்தைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டு அவ்வுலகத்திலேயே அப்பிராமணரிருக்கும்படி நிருதி ஏற்பாடுசெய்து விட்டனன். அப்பிராமணர் மனவருத்தமுற்றுச் சிந்தாமணி நாதரை யெண்ணி யெண்ணித் துன்பமடைந்து கொண்டிருக்கையில், நிருதிக்கு நாளுக்குநாள் தனது தேகத்தினிடத்துக் குஷ்டரோகம் கண்டு அதிக துன்பத்தை யடையலாயினன். இவ்வாறிருக்கையில் ஒருநாள் அவ்வுலகஞ் சென்ற ககோளமுனிவரைத் தரிசித்துத் தனது குறைகளைச் சொல்ல அவர் நிருதியை நோக்கி ஐய! இது சிந்தாமணித்தலத்திலுள்ள பிராமணோத்தமரை வஞ்சகமாக வஞ்சித்ததால் இங்கு உனக்கிந்தகைய தீமை வந்தது, அந்தப் பிராமணர் வேதத்தில் வல்லவராயிருந்தும் விபூதிமாத்திரந் தரித்து உருத்திராக்ஷம் பூணுதல

ராக வாழ்ந்துகொண்டிருந்ததால் உன்னால் மயங்கி உன் வாதத்திற்குத் தோற்றுப் பாதாளலோகம் வரும்படி நேரிட்டது. நீங்க ளிருவீரும் உலகிற் சென்று சிந்தாமணி நாதரைப்பூசித்து உங்கள் பாவங்களைப் போக்கடித்துக் கொள்ளுவீராகவென்று சொல்லிப் போயினர், நிருதி பயந்து தன்னுடனே பிராமணரையழைத்துக்கொண்டு சிந்தாமணித் தலமடைந்து இந்திர தீர்த்தத்தில் நியதிகள் முடித்துச்சென்று சிவாலயத்துட் பிரவேசித்து, சிவகாமவல்லிசமேத சிந்தாமணிநாதர் திருவுருவங் காணப்பெற்று அன்பு மீதூர அடிக்கடி பணிந்தெழுந்து பூஜோபகரண முழுதுங்கொண்டு வில்வ [illegible] ப் பூசித்துத் துதித்துத் தினந்தோறும் இந்நியதியுடன் அங்கு வசித்திருந்து கருட தீர்த்தக்கரையிலே சாலைகோலி விதிப்படி வேள்வியுஞ்செய்து பலதிருப்பணியாதிகள் செய்து வந்தனன். பிராமணரும் விபூதியுடன் கண்டத்தில் உருத்திராட்ச மணிந்து சிவபூசை தவறாது செய்து வந்தனர். ஒருநாள் அரிதுவார என்னுந்தலத்திலிருந்து சிந்தாமணித் தலத்திற்குவந்த உரோமச முனிவரைக்கண்டு நிருதி வணங்க அம்முனிவர் நிருதிமுகம் நோக்கி ஐய! நீ எப்போது இங்குவந்து சிந்தாமணி நாதனைத் தரிசிக்கப் பெற்றாயோ, அப்போதே உன்னைப் பிடித்தநோய் முதலிய சமஸ்த தீமையும் நீங்கி விட்டனவென்றார், அந்த நிமிஷமே அசரீரிவாக்கானும் சர்வலோக சரண்யராகிய சிவபெருமான் அப்படியே யனுக்கிரகித்து நிருதியே நீ நிர்மலனாய் விட்டாய். இனி நீ என்னரிய

வெல்லாம் பெற்று வாழ்ந்திருந்து தேகாந்தியத்திலே நமது பாரமுத்தியும் பெறுக என்று திருவாய் மலர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆனந்த மேலீட்டினால் ஆடிப்பாடி அளவிலாத்துதி புகன்று, விடைபெற்றுத் தன்னுலகடைந்து சிவசிந்தனையோடிருந்தனன். பின்னர் பிராமணர் வந்து உரோமசமுனிவரைப் பணிய அவர் அப்பிராமணரை நோக்கி ஐய! நீர் வேதாகமங்களில் வல்லவராயிருந்தும், சிவபூசை செய்துவந்தும், சதாகாலமும் விபூதிதரித்தும், பஞ்சாட்சரத்தைத் தியானஞ்செய்தும், உனது கண்டத்தினிடத்தே ஒரு உருத்திராட்சத்தையாகிலுந்தரியாது வாழ்ந்துவந்தாய்; ஆகையால் உனது தவமனைத்தும் பாழாகிப் [illegible] நிலைதள்ளப்பட்டுப் பாதாளலோகமடைந்தாய். உருத்திராட்சமின்றி எவனொருவன் சிவாலயத்துட் பிரவேசிப்பானோ அவன் அடுத்த சன்மத்தில் நாயாய்ப் பிறப்பன். எவன் உருத்திராட்சமின்றிச் சிவபூசை செய்கிறானோ அவன் அடுத்த சன்மத்தில் கண்டமாலைநோயுடன் பிறப்பன். எவன் உருத்திராட்சமின்றித் தானதருமம் செய்கிறானோ அத்தருமமெல்லாம் பாழாகிப் போய்விடும். ஆகையால் சிவபெருமானைத் தெய்வமாகப் பாவித்து வணங்குபவரெல்லாம் அவசியமாகக் கண்மணி பூணவேண்டும், இனியாகிலும் அங்ஙனமே செய்துவரக் கடவாயென்றனர். பிராமணனதுகேட்டு ஆனந்தித்து முனிவரிடம் விடைபெற்று அம்முனிவர் கட்டளையிட்டபடி வாழ்ந்து சிந்தாமணி நாதனைப்

365

பூசித்துவந்து தன்னை யடுத்தார் யாவருக்கும் உருத்தி ராட்ச மகிமை கூறி அவர்க ளெல்லாரையும் தரிக்கச் செய்து, உருத்திராட்சமணியாத பாவிகள் முகத்தைப் பாராது வாழ்ந்து, கடைசியில் சிவசாம்பிராச்சிய மடைந்து வாழ்ந்தனர்.

திருதிபூசித்தசருக்கமுற்றிற்று.

—o—

அறுபான் மும்மைநாயன்மார்களி லொருவராகிய
வாயிலார் நாயனார் பரம்பரையில்வந்தவரும்,
சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக
சைவப் பிரவர்த்தகாசாரியரும்,
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து
மகா வித்துவானும்,
சென்னை
மெய்கண்ட சந்தானசபை
அக்கிராசனாதிபதியும், சென்னைச்
சிவனடியார்த் திருக்கூட்டத் தலைவரு
மாகிய, சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்
பூவை - கலியாணசுந்தரர் இயற்றிய
சிந்தாமணித்தலபுராணம்
முற்றிற்று.

9.9.102